

[A. M. Hansen.]

Bemærkninger af Seminarieforstander Georg Christensen i et Foredrag, han havde holdt ved Overlærernes Møde. Han gaar oven i Købet videre i sit Ønske, end jeg har turdet. Han siger nemlig:

„Hvis man stadig ikke tør betro Seminarierne selv at give et Afgangsvidnesbyrd, hvis man stadig vil opretholde det højtidelige Eksamenskineseri og den Kontrol, der saa tydeligt forudsætter forbryderiske Tendenser hos alle Seminarielærere — saa vil en Eksamenform som den skitserede i hvert Fald ikke skade det daglige Arbejde, men tildele en frugtbar Undervisningsform.“

Ja, jeg gør ikke Seminarieforstanderens Udtalelser til mine. Han siger oven i Købet, at dette, at man ikke tør give Seminarierne Ret til at udstede Eksamensvidnesbyrd, det forudsætter forbryderiske Tendenser hos alle Seminarielærere. Nej, saa vidt skal man ikke gaa, og det tror jeg heller ikke, der er nogen, der forudsætter; man kan dog vist trygt gaa ud fra, at vore Seminarieforstandere og Seminarielærere, altsaa Seminariernes Lærerraad, ganske upartisk vil bedømme en Elevs Kvalifikation, en Elevs Udvikling, saaledes at deres Vidnesbyrd burde veje stærkere end den tilfældige Eksamen. Men paa den anden Side vil jeg gerne sige i denne Forbindelse, at jeg er glad ved, at Ministeren har givet Tilslutning til, at vi skal bort fra den nuværende Form for Eksamen, komme over til andre Former; saa kan det være — og det bliver der jo Lejlighed til at forhandle i Udvalget —, at vi kan finde en fælles Form, som kan tilfredsstille alle Parter ogsaa paa dette Omraade.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at jeg er ikke uenig med Seminarieforstander Vinther i hans Udtalelser om Optagelsesprøven, og det har jeg ogsaa givet Udtryk for i min Tale i Gaar. Naar jeg citerede Seminarieforstander Vinthers Udtalelser om den 4-aarige Uddannelse, hans Krav om mere Tid, og citerede det overfor det ærede Medlem, var det, fordi jeg havde en Forvisning om, at det ærede Medlem netop sætter stor Pris paa, hvad den paagældende Seminarieforstander mener, og dernæst var det, fordi jeg mente, at Seminarieforstanderens Ord muligvis — hvad jeg ikke ventede mig af mine egne Udtalelser — vilde have en blødgørende Indvirkning med Hensyn til det ærede Medlems Standpunkt. Jeg synes ogsaa, at Tonen i Dag fra det ærede Medlem var i høj Grad forhandlings-

villig, hvad jeg da ogsaa er meget glad ved at konstatere.

Ja, med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Jeg synes, der er Grund til at nære et lyst Haab om, at man allerede i denne Rigsdagssamling vil kunne naa at faa vedtaget en Lov, der betyder et Fremskridt med Hensyn til Uddannelsen af vor Folkeskoles Lærere.

Kr. Kristensen: Det var med stor Interesse, jeg hørte den højtærede Undervisningsministers Udtalelser, selv om han ikke talte ret meget om de Ting, vi har talt om. Hans Udtalelse om, at det gælder om at faa dygtige Folk, at faa Folk med den hellige Ild, nogle, der vil gøre et Arbejde, den er jeg fuldstændig enig i, og det har jeg for Resten ogsaa givet Udtryk for i mine Betragtninger i Gaar; det var netop det, det gjaldt om, mere end om at faa Folk med en større Eksamen eller en længere Uddannelse.

Den højtærede Minister sagde, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og jeg havde søgt at sætte Skel mellem Klasserne. Jeg faar uvilkaarlig saadan en mærkelig Fornemmelse, naar jeg hører den højtærede Undervisningsminister komme med en saadan Udtalelse, for Ministeren er dog ikke selv helt fremmed for en saadan Tankegang. Vi har et Ordsprog hjemme, hvor jeg er fra — det er nu saa drastisk, at jeg ikke skal benytte det her fra denne Plads —, der giver Udtryk for noget i Retning af dette, at naar man selv gør noget galt, vil man gerne give andre Skylden derfor.

Maa jeg saa blot i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om, at jeg har sagt, at dette Forslag var et Slag i Ansigtet paa Grundtvigs og Kolds Skoletanker, sige, at det har jeg aldrig udtalt, jeg har ikke nævnt Grundtvig eller Kold. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Det sagde jeg heller ikke, det var henvendt til det ærede Medlem Hr. Axel Dam!). Naa, det blev da nævnt i Forbindelse med nogle Udtalelser imod mig. Disse driftige Borgerhuse har vi ikke længere, sagde den højtærede Minister. Jeg brugte netop den Udtalelse, da jeg drog til Felts mod Drengvidenskabeligheden, og det var ogsaa det, jeg gjorde gældende i en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen om, at vi skulde have Aldersgrænsen lidt højere op. Det var overfor denne Betragtning, Grundtvig kom med sin Udtalelse om, at det gjaldt om, at de unge i